

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11845/2025
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, из ..., чији је пуномоћник Предраг Јануш, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва за осигурање „Миленијум осигурање“, АДО Београд, Нови Београд, чији је пуномоћник Нађа Самац, адвокат из ..., ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 271/25 од 22.04.2025. године, у седници одржаној дана 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 271/25 од 22.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 271/25 од 22.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 271/25 од 22.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П 1823/2023 од 10.03.2025. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете солидарно са ББ, исплати укупан износ од 232.043,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, и да му надокнаде трошкове иницијално вођеног парничног поступка у износу од 89.630,00 динара као и да му накнади трошкове парничног поступка од 69.750,00 динара, са законском затезном каматом, од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла

да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима и Закона о безбедности саобраћаја на путевима, обавезан је тужени да тужиоцу солидарно са својим осигураником, надокнади материјалну штету на моторном возилу тужиоца, насталу у саобраћајној незгоди коју је проузроковао осигураник туженог, у висини од 232.043,00 динара, са обрачунатим ПДВ-ом. Ово код утврђеног да тужицу није исплаћена накнада штете, да није извршена поправка оштећења на возилу које се налазило у гарантном року, а да је према предрачуну овлашћеног сервисера, који је обвезник ПДВ, висина штете процењена у досуђеном износу.

Имајући у виду природу спора, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и дате разлоге за своју одлуку, по оцени овог суда, у погледу основа одговорности и висине штете, нижестепене пресуде су донете уз правилну примену материјалног права и у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Наиме, у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, одлука зависи од утврђеног чињеничног стања и околности случаја. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити, а ревизијом туженог се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Стога, по оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији туженог.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 01.04.2024. године, а вредност предмета спора је 232.043,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору

мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**